

200702875/1.

Datum uitspraak: 30 mei 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/52670 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 5 april 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Minister van Buitenlandse Zaken.

1. Procesverloop

Bij besluit van 3 oktober 2005 heeft de Minister van Buitenlandse Zaken (hierna: de minister) een aanvraag van appellant om hem een machtiging tot voorlopig verblijf te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 12 oktober 2006 heeft de minister het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 5 april 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 24 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 26 april 2007 heeft de minister een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepsschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. R.J.R. Hazen, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin
Lid van de enkelvoudige kamer

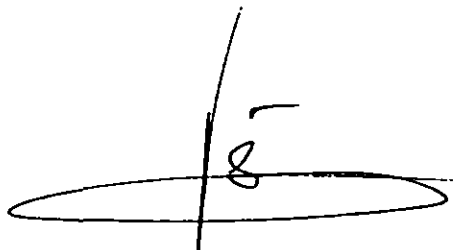
w.g. Hazen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 30 mei 2007

452

Verzonden: 30 MEI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
zittingsplaats Zwolle
bestuursrecht
eerste kamer voor vreemdelingenzaken

AFSCHRIFT

Awb 06/52670

UITSPRAAK

inzake:

geboren op _____
van Nigeriaanse nationaliteit,
IND dossiernummer 0204.16.4037,
gemachtigde: mr. J.M. Langenberg, advocaat te Utrecht,
eiser;

tegen:

DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN,
(Visadienst),
te 's-Gravenhage,
gemachtigde mr. mr. D.W.J. Vinkes, ambtenaar ten departemente,
verweerder.

1 Procesverloop

- 1.1 Op 9 februari 2005 heeft mevrouw _____ (referente), mede namens haar echtgenoot de heer _____ (referent), een aanvraag ingediend om te adviseren een machtiging tot voorlopig verblijf (mvv), zijnde een visum in de zin van het Souverein Besluit van 1813, te doen afgeven ten behoeve van eiser. Op 25 april 2005 heeft verweerder een negatief advies uitgebracht.
- 1.2 Op 13 mei 2005 heeft eiser bij de Nederlandse vertegenwoordiging te _____ een aanvraag om afgifte van een mvv ingediend. Bij besluit van 3 oktober 2005 is de aanvraag niet ingewilligd. Bij brief van 7 november 2005 is daartegen bezwaar gemaakt. Verweerder heeft dit bezwaar bij besluit van 12 oktober 2006 ongegrond verklaard.
- 1.3 Bij brief van 27 oktober 2006 is daartegen beroep ingesteld. Het beroep is voorzien van gronden bij de brief van 27 oktober 2006. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.4 Het beroep is ter zitting van 21 maart 2007 behandeld. Referenten zijn verschenen, bijgestaan door hun gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2 Overwegingen

- 2.1 In deze procedure dient te worden beoordeeld of het bestreden besluit toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan.
- 2.2 Voor zover thans van belang heeft verweerder in het besluit overwogen dat niet is voldaan aan de voorwaarden die gelden voor een verblijfsvergunning onder de beperking 'verblijf ter adoptie'. Er is niet voldaan aan diverse vereisten van de Wet opnemng buitenlandse kinderen ter adoptie (Wobka). Volgens verweerder is er geen strijd met artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

- 2.3 Eiser heeft gesteld dat er sprake is van een zeer bijzondere situatie die ten onrechte wordt afgedaan binnen het kader van de Wet opnemings buitenlandse kinderen ter adoptie. Referenten en eiser voldoen niet aan de voorwaarden gesteld in voornoemde wet. Volgens eiser is sprake van een inbreuk op het gezinsleven met referenten en handelt verweerder in strijd met artikel 8 EVRM.
- 2.4 De rechtbank overweegt als volgt.
- 2.5 Ingevolge artikel 72 Vreemdelingenwet (Vw) 2000 wordt een beschikking omtrent de afgifte van een visum, waaronder begrepen een mvv, voor de toepassing van procesrecht gelijkgesteld met een beschikking gegeven krachtens de Vw 2000.

Blijkens B1/1.1 Vreemdelingen-circulaire (Vc) 2000 wordt de aanvraag tot verlening van een mvv getoetst aan de voorwaarden die worden gesteld met het oog op het verlenen van een verblijfsvergunning in Nederland.

Krachtens artikel 16, eerste lid, aanhef en onder g Vw 2000 kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd worden afgewezen indien de vreemdeling niet voldoet aan de beperking, verband houdend met het doel waarvoor hij wil verblijven.

Ingevolge artikel 3.26, eerste lid, Vreemdelingenbesluit (Vb) 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, onder een beperking verband houdend met verblijf ter adoptie worden verleend aan de minderjarige vreemdeling, die ter adoptie wil verblijven in het gezin van een of meer Nederlanders of vreemdelingen met rechtmatig verblijf als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e, dan wel I, van de Wet, indien aan de vereisten van de Wet opnemings buitenlandse kinderen ter adoptie is voldaan.

Op grond van 3.26, tweede lid Vb 2000 wordt de aanvraag niet afgewezen op grond van artikel 16, eerste lid, onder b of c, van de Wet.

Het relevante beleid inzake een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder een beperking verband houdend met verblijf ter adoptie, is vermeld in onderdeel B2/6.2.1 en B3/3.1 van de Vc 2000.

- 2.6 Niet in geschil is dat eiser niet heeft voldaan aan de vereisten van de Wobka. Ter zitting is gebleken dat eiser niet langer stelt dat verweerder in het kader van de Wobka toepassing dient te geven aan zijn inherente afwijkingsbevoegdheid (artikel 4:84 van de Algemene wet bestuursrecht) omdat het gaat om wettelijke vereisten zodat afwijken daarvan niet mogelijk is. Ter beoordeling staat dan ook de vraag of sprake is van schending van artikel 8 EVRM.
- 2.7 De rechtbank is met partijen van oordeel dat er sprake is van familie- of gezinsleven in de zin van artikel 8 EVRM tussen referenten en eiser. Hiertoe wordt overwogen, dat er weliswaar geen biologische band tussen hen bestaat, maar dat referenten op 5 april 2001 eiser hebben geadopteerd naar Nigeriaans recht. Voorts bieden zij eiser sinds zijn zevende jaar financiële en emotionele ondersteuning en zoeken zij hem regelmatig op. De rechtbank acht dit voldoende om referenten gelijk te stellen met adoptiefouders, pleegouders of opvangouders, die voldoende invulling geven aan hun ouderschap. Overigens is de rechtbank van oordeel dat dit niet uitsluit, dat eiser tevens een gezinsleven in de zin van artikel 8 EVRM heeft met zijn biologische ouders, broers en zusters, bij wie hij verblijft in Nigeria.
- Van inmenging is evenwel geen sprake, aangezien eiser geen verblijfstitel wordt ontnomen die hem in staat stelde tot het uitoefenen van het familie- of gezinsleven in Nederland. De invulling die tot dusverre aan het gezinsleven werd gegeven, wijzigt niet door de weigering van de mvv. Vervolgens staat ter beoordeling of sprake is van een positieve verplichting om eiser verblijf in Nederland toe te staan. Verweerder dient hiertoe de persoonlijke belangen van de vreemdeling en het algemeen belang van de Nederlandse Staat af te wegen en heeft daarbij een ruime mate

van beoordelingsvrijheid, nu het een aanvraag om een mvv betreft ten behoeve van eerste toelating.

Verweerder heeft conform zijn beleid van doorslaggevend belang geacht, dat er geen objectieve belemmering bestaat om het gezinsleven elders, bijvoorbeeld in Nigeria, uit te oefenen. Voorts heeft verweerder de aangevoerde feiten en omstandigheden niet zodanig bijzonder geacht, dat van het beleid moest worden afgeweken. De rechtbank is van oordeel, dat niet kan worden gezegd, dat verweerder niet in redelijkheid tot deze afweging heeft kunnen komen. Weliswaar is het begrijpelijk dat referenten hun leven in Nederland niet wensen op te geven, echter dit is een subjectieve belemmering in plaats van een objectieve belemmering.

Ten aanzien van de aangevoerde bijzondere omstandigheden, overweegt de rechtbank nog het volgende. Eiser is geboren en getogen in Nigeria en gaat daar naar (kost)school. Hij woont in de vakanties bij zijn biologische ouders en wordt dan door hen verzorgd. Dat de aandacht en opvoeding door de biologische ouders naar Nederlandse maatstaven tekortschiet zoals referenten stellen, hoeft verweerder niet te nopen eiser toe te laten in Nederland. Niet gebleken is immers, dat eiser tekort komt in vergelijking met andere kinderen in Nigeria. De - door referenten veroorzaakte - uitzonderingspositie die eiser in zijn Nigeriaanse gezin inneemt is weliswaar bijzonder, maar niet aannemelijk is geworden, dat deze situatie voor hem dusdanig schadelijk is, dat eiser daarom in Nederland zou moeten worden toegelaten. Onder deze omstandigheden leidt de sterke emotionele band tussen referenten en eiser en het belang van eiser om bij hen te zijn, niet tot een ander oordeel. Ook de medische problemen van eiser zijn onvoldoende bijzonder om op grond daarvan een positieve verplichting aan te nemen, nu niet is gebleken dat eiser daarvoor in zijn land van herkomst onvoldoende behandeld kan worden.

Van een meer dan gebruikelijke afhankelijkheid en emotionele binding is evenmin sprake. Daartoe is immers niet maatgevend dat er een sterke emotionele binding is tussen referenten en eiser, maar of die binding of afhankelijkheid groter is dan normaal is te achten tussen ouders en kinderen. Hiervoor is geen aanwijzing. De gehele situatie van eiser en referenten in ogenschouw nemende is de rechtbank van oordeel dat die niet zodanig is dat verweerder daarin aanleiding had moeten zien voor een positieve verplichting in het kader van artikel 8 EVRM.

2.8 Het beroep is, gelet op het vorenstaande, ongegrond.

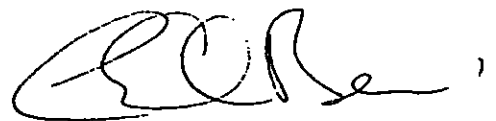
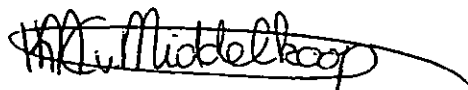
2.9 Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

3 BESLISSING

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. L.E.C. van Rijckevorsel-Besier in tegenwoordigheid van K.M.C. van Middelkoop als griffier en in het openbaar uitgesproken op

05 APR. 2007

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: **05 APR. 2007**

SCHOOLPLEIN

ADVOCATEN

Schoolplein 5A
3581 PX Utrecht
tel (030) 231 36 46
fax (030) 234 29 95
e-mail: info@schoolpleinadvocaten.nl
www.schoolpleinadvocaten.nl

Correspondentie uitsluitend:
Postbus 13319
3507 LH Utrecht

secretariaat
Els Oostrum
Lenny Peeters

mr R Vleugel
mr S Spans
mr J M (Hans) Langenberg
mr D Gürses
mr W Boelens
mr J E Jalandoni
advocaten en procureurs

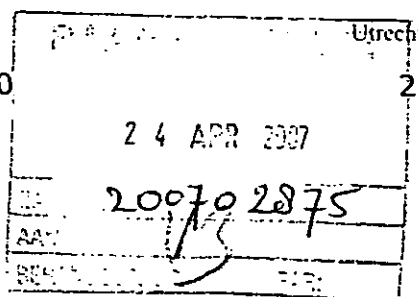
Aan de Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger Beroep Vreemdelingen
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage
falk

ons kenmerk

/ Ministerie van
Justitie 20061574

uw kenmerk

Awb 06/52670

22 april 2007

HOGER BEROEPSCHRIFT

van

_____ geboren op _____, van Nigeriaanse nationaliteit, feitelijk verblijvende aldaar en in deze zaak mede vertegenwoordigd door de referenten. in casu zijn Nederlandse 'adoptief ouders' _____ en _____, in deze zaak woonplaats kiezende te Utrecht aan het Schoolplein 5 A op het kantoor van Mr. J.M. Langenberg, advocaat en procureur, die in deze door hen bepaaldelijk wordt gevolmachtigd voor hem op te treden en onderhavig hoger beroepschrift in te dienen.

Appellant kan zich niet verenigen met de inhoud van de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, zittingsplaats Zwolle, van 5 april 2007 gewezen onder nummer Awb 06/52670, waarbij het beroepschrift gericht tegen de weigering hem een MVV te verstrekken ongegrond is verklaard. Genoemde uitspraak wordt hierbij overgelegd*.

Grief 1.

Ten onrechte overweegt de rechtbank op pagina 3, 2de helft van de tweede alinea: 'De Rechtbank is van oordeel, dat niet kan worden gezegd, dat verweerder niet in redelijkheid tot deze afweging (= Verweerder heeft conform zijn beleid van doorslaggevend belang geacht, dat er geen objectieve belemmering bestaat om het gezinsleven elders, bijvoorbeeld in Nigeria, uit te oefenen.) heeft kunnen komen. Weliswaar is het begrijpelijk dat referenten hun leven in Nederland niet wensen op te geven, echter dit is een subjectieve belemmering in plaats van een objectieve belemmering.'

Toelichting.

Appellant meent dat de rechtbank in deze overweging voorbij gaat aan de gerechtvaardigde belangen die referenten hebben om hun leven in Nederland niet op te geven en ziet dit ten onrechte als een subjectieve belemmering. Door het innemen van dit standpunt gaat de rechtbank voorbij aan het feit dat referenten als Nederlandse onderdanen het recht hebben om hun leven zodanig in te richten dat zij zich als volwaardige burgers kunnen gedragen met alle rechten en plichten naar de Nederlandse samenleving toe. Door uit te gaan van de stelling dat het niet willen, noch afgezien van het niet kunnen, opgeven van hun leven in Nederland een subjectieve belemmering vormt om het gezinsleven met appellant in Nederland uit te kunnen oefenen, gaat de rechtbank voorbij aan de feitelijke situatie waarin referenten verkeren. Zij hebben hier als Nederlandse onderdanen, hun werkkring, hun sociale contacten, hun veiligheid, het sociaal-maatschappelijk zorgsysteem waaraan zij jarenlang hun bijdrage hebben geleverd. Van belang is daarbij dat het voor met name referente onmogelijk zal zijn dat zij als blanke geëmancipeerde vrouw die voor een groot deel bijdraagt aan het gezinsinkomen in Nederland in Nigeria een gelijkwaardige behandeling en maatschappelijke functie zal vinden waardoor er sprake zal zijn van een niet acceptabele maatschappelijke terugval.

Door te stellen dat er hier geen sprake is van een objectieve belemmering om het gezinsleven met appellant buiten Nederland uit te oefenen ontkent de rechtbank het recht van referenten hun rechten als Nederlandse onderdanen volwaardig uit te oefenen. Door referenten op die manier te dwingen de Nederlandse samenleving te verlaten voor een ongewisse en onveilige sprong in het duister alleen omdat zij wensen het gezinsleven conform art. 8 Evrm met appellant te kunnen uitoefenen moet in strijd worden geacht met de Europese Richtlijn (2003/86) en gezinshereniging. Dit klemmt met name nu de rechtbank evenals verweerder erkent dat er sprake is van een gezinsleven conform art. 8 Evrm. tussen appellant en referenten. Hierbij is mede van belang dat de rechtbank voorbij gaat aan het feit dat ook door verweerder wordt erkend dat er sprake is van een geldige adoptie, naar Nigeriaans recht, op grond waarvan de Europese Richtlijn gezinshereniging van toepassing kan worden geacht. Daaraan doet naar de mening van appellant niet af dat zijn adoptiefouders de Nederlandse nationaliteit bezitten.

Grief 2.

Ten onrechte overweegt de rechtbank verder in r.o. 2.7 op pagina 3, derde alinea: 'Dat de aandacht en de opvoeding door de biologische ouders naar Nederlandse maatstaven tekort schiet zoals referenten stellen, hoeft verweerder niet te nopen eiser toe te laten in Nederland. Niet gebleken is immers, dat eiser tekort komt in vergelijking met andere kinderen in Nigeria. De -door referenten veroorzaakte- uitzonderingspositie die eiser in zijn Nigeriaanse gezin inneemt is, weliswaar bijzonder, maar niet aannemelijk is geworden, dat deze situatie voor

hem dusdanig schadelijk is, dat eiser daarom in Nederland zou moeten worden toegelaten. Onder deze omstandigheden leidt de sterke emotionele band tussen referenten en eiser en het belang van eiser om bij hen te zijn, niet tot een ander oordeel.'

Toelichting.

Appellant meent dat de rechtbank ten onrechte buiten het toetsingskader is getreden door ongemotiveerd te overwegen dat niet is gebleken dat appellant tekort komt in vergelijking met andere kinderen in Nigeria. Immers referenten hebben aangegeven dat het feit dat appellant Nederlandse adoptief ouders heeft er ook toe heeft geleid dat appellant, in de afgelopen 7/8 jaar, een ander voorbeeld heeft gekregen m.b.t. de aard en de manier waarop binnen een (Nederlands) gezin gesprekken over het heden en de toekomst worden gevoerd, contacten tot stand komen en worden onderhouden en hoe naar de toekomst wordt toegewerkt middels opleiding en carriereplanning. De andere Nigeriaanse kinderen hebben een dergelijk voorbeeld niet en voor appellant is het noodzakelijk dat hij het eenmaal verworven intensieve contact met referenten kan blijven onderhouden en uitbouwen.

Nu de rechtbank overweegt dat er sprake is van een bijzondere uitzonderingspositie die appellant inneemt in zijn Nigeriaanse gezin (toevoeging appellant: tijdens de vakantie) is het onbegrijpelijk dat daarna door de rechtbank wordt gesteld dat niet aannemelijk is geworden dat deze (toevoeging appellant: het voort duren van deze bijzondere) situatie voor hem dusdanig schadelijk is dat toelating tot Nederland moet volgen. Het zal duidelijk zijn dat het weigeren van de toelating directe schadelijke gevolgen heeft voor appellant nu hij daardoor immers buiten zijn feitelijke gezin wordt gesloten waardoor zijn psychische welzijn wordt geschonden en hij moet achterblijven in een wereld die niet (meer) de zijne is.

Ter ondersteuning van de grieven verwijst appellant naar de ingediende gronden met het verzoek deze hier als ingelast en herhaald te lezen*

Conclusie.

Appellant concludeert op basis van het bovenstaande dat de uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage, zittingsplaats Zwolle, van 5 april 2007 dient te worden vernietigd.

Hoogachtend,

Hans Langenberg